

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.311/2021/16.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2022. március 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A szexuális erőszak büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 22. napján kelt 29.B.27/2021/31. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5-5 (öt) – (öt) évre súlyosítja.

A vádlott 2020. június 26. napjától 2021. szeptember 22. napjáig állt ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt.

A vádlott lakcíme egyben a kézbesítési címe, tényleges tartózkodási helye: Cím22
Személyazonosító igazolványának száma: igazolványszám1

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 22. napján kihirdetett 29.B.27/2021/31. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 198. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntetében, és ezért 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint végleges hatállyal eltiltotta minden olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi,

illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlott által őrizetben és bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Emellett a vádlottat a folytatólagosan elkövetett szexuális erőszak büntette [Btk. 197. § (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont ab) alpont] miatt emelt vád alól felmentette.

[2] Az ítélettel szemben az ügyészség a vádlott terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemeléséért, míg a vádlott és védője a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.113/2021/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet felülbírálata a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns bizonyítékokat vizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve – a vádlott részleges és ténybeli beismerése mellett – részben mérlegeléssel állapította meg az ítéleti tényállást, amely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, továbbá a bíróság indokolási kötelezettségét is a szükséges terjedelemben teljesítette. A rögzített tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, és azon keresztül szándékára, valamint bűnösségére nézve, továbbá az elkövetett cselekményt törvényesen minősítette. Okszerűen mentette fel a vádlottat bizonyítottság hiányában a folytatólagosan elkövetett szexuális erőszak büntetnének vádja alól. A büntetés kiszabása keretében a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket számba vette, helyesen ismerte fel, hogy a törvénnyel első ízben összeütközésbe került, de az elbírált cselekményét kitaró szándékkal megvalósító vádlottal szemben szabadságvesztés, valamint a Btk. kógens rendelkezésének megfelelő foglalkozástól eltiltás büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása indokolt. Tévedett azonban a szabadságvesztés büntetés középértékének meghatározásakor, mert az az elbírált nemi élet szabadsága elleni büntett esetében 5 év. Erre figyelemmel a kiszabott 3 év szabadságvesztés indokolatlanul enyhe a tartósan beteg leány gyermeke sérelmére bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben. A büntetés nem tükrözi a vádlott társadalomra veszélyessége magasabb fokát, és alkalmatlan a büntetési célok maradéktalan elérésére, ezért a szabadságvesztés büntetés – emellett a közügyektől eltiltás mellékbüntetés – tartamának legalább a hivatkozott középértéket elérő súlyosítását tartotta indokoltnak.

[4] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket nagyrészt feltárta, azonban az enyhítő körülményeket nem maradéktalanul vette számba, illetve azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte. Álláspontja szerint a vádlott büntetlen előéletét, az időmúlást, ténybeli beismerő vallomását, valamint azt a tényt, hogy további egy kiskorú gyermeke tartásáról gondoskodik nem súlyának megfelelően értékelte a törvényszék, de nem vette figyelembe azt sem, hogy a vádlott őszintén megbánta tettét és idős beteg szülei ellátásában is segédkezik. Részletezte, hogy gyermekei ellátása körében nagyobbik gyermeke tartására a házassága felbontásakor ötévnyi tartásdíjat – hatmillió forintot – fizetett ki, továbbá az új kapcsolatából született gyermeke nevére babakötvényt nyitott, amelyre havi 25.000 forintot utal. Jelenleg bejelentett munkahelye van, 2021. október 11. napja óta töltőállomás-kezelőként dolgozik. Ezen felül a vádlott pikkelysömör betegségben és kezdődő gerincsérv betegségben szenved. A fenti okokra hivatkozva a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[5] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész bejelentésének megfelelően nem vett részt. A

védő perbeszédében az írásbelivel egyezően terjesztette elő fellebbezését, amelyhez csatolta a vádlott munkaszerződését, munkáltatói igazolását, új kapcsolatából született gyermeke édesanyjának, valamint a vádlott idős szüleinek nyilatkozatát, továbbá a vádlott betegségére vonatkozó orvosi iratokat, melyek alapján a kiszabott büntetés jelentős enyhítését kérte.

[6] A nyilvános ülésen a vádlott hangsúlyozta, hogy tettét megbánta, arra magyarázatot adni nem tudott. Utolsó szó jogán tett felszólalásában a büntetés enyhítését kérte.

[7] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[9] Az ügyészség, továbbá a vádlott és a védő a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a kiszabott büntetés mértéke miatt jelentettek be fellebbezést, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A Be. 590.§ (5) bekezdésében foglaltak alapján a korlátozott felülbírálat ezen túlmenően kiterjedt

a) az elsőfokú bírósági eljárásra és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre, továbbá

d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésre. Ezen kívül a Be 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is, azonban a felülbírálat a Be. 590. § (8) bekezdése alapján nem terjedt ki az ítéletnek a felmentő rendelkezésére, miután azt jogorvoslati támadás nem érte.

[10] Az eljárási szabályok vizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetve a Be. 609.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[11] A korlátozott felülbírálat keretében a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A Be. 561. § (3) bekezdése azonban a b) és c) pontban külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a személyi rész nem a tényállás része, így nincs akadálya a másodfokú eljárásban a személyi rész kiegészítésének. Erre tekintettel az ítéltábla a vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatokat pontosítja a nyilvános ülésen tett nyilatkozata és a csatolt iratok alapján a következők szerint:

- a vádlott szakközépiskolai érettségivel és felsőfokú OKJ-s szakképesítéssel rendelkezik

- jelenleg város1en dolgozik, egy Cég2 benzinkútnál kútkezelő és értékesítő, 180.000 Ft havi jövedelemmel rendelkezik, emellett havi 20.000 Ft körüli összeget kap borravalóként,

- pikkelysömör betegségére szteroid tartalmú gélt alkalmaz, ezen kívül gerincsérv betegségben szenved,
- egy éves gyermeke tartására babakötvényt nyitott, amelyre havonta 25.000 Ft-ot utal,
- édesapja mozgáskorlátozott, teljes ellátásra szorul, a ház körüli munkákban segíti idős szüleit.

[12] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére nézve, továbbá a bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[13] A Be. 583. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott okból bejelentett fellebbezésre tekintettel az elsőfokú bíróság határozatának írásba foglalásakor Be. 562. § (2) bekezdés szerinti részleges indokolás szabályait megfelelően alkalmazta.

[14] A vádlott bűncselekményét a 2012. évi C. tv. hatálya alatt követte el, azonban a büntető törvénykönyv általános részi rendelkezései a cselekmény elkövetése óta a nemi élet szabadsága elleni bűncselekményeket is érintően módosultak, ezért az alkalmazandó büntető törvény vonatkozásában állást kell foglalni az időbeli hatály szabályai szerint.

[15] A másodfokú bíróság e vizsgálódás eredményeként megállapította, hogy

- a vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítése és büntetési tételkerete az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos büntető törvény szerint is azonos,
- az általános részben a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségére vonatkozó rendelkezések szigorodtak, így a Btk. 38. § (5) bekezdése értelmében nem bocsátható feltételes szabadságra az sem, akit tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett, nyolcévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény miatt ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre [38. § (5) bekezdés c) pont].

[16] A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy – miután a vádlottal szemben reálisan szabadságvesztés büntetés kiszabása merült fel – a bűncselekmény elbíráláskor hatályos rendelkezések a vádlott esetében a cselekmény szigorúbb elbírálását eredményeznék, ezért a Btk. 2. § (1) bekezdésében rögzített főszabály szerinti, azaz az elkövetésekor hatályos büntető törvénykönyv alkalmazása indokolt.

[17] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[18] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt hiánytalanul feltárta, súlyuknak megfelelően értékelte, ezek értékelésről részletesen számot adott. További enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a vádlott megbánást tanúsító magatartását, valamint azt a körülményt, hogy idős szüleit támogatja.

[19] Mint ahogyan a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények

együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[20] A feltárt büntetéskiszabási körülmények alapján az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak, valamint a Btk. 80. §-a szerinti büntetéskiszabási elveknek egyaránt megfelelő szabadságvesztés büntetést, és közügyektől eltiltás mellékbüntetést, továbbá törvényesen alkalmazta a Btk. 52. § (3) bekezdése szerinti, kötelezően alkalmazandó foglalkozástól eltiltás büntetést is.

[21] Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak is, hogy a szabadságvesztés büntetés tartamának meghatározásakor a Btk. 80. § (2) bekezdésében írt középérték szerinti büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére. A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék ezen megállapítását a további enyhítő körülmények mellett is, ugyanis a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességet jelzi a hosszú időn keresztül, kitarító szándékkal megvalósított bűncselekmény, amelynek elkövetési magatartása a súlyosabb megítélésű szexuális cselekmények közé tartozik. A vádlott terhén megállapított jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény tekintetében a feltárt súlyosító és enyhítő körülmények mellett a büntetlen előéletű vádlottal szemben is a középérték szerinti szabadságvesztés büntetés szükséges a büntetési célok, a vádlott és más személyek jogkövető magatartásának eléréséhez, a társadalom védelme érdekében annak megelőzéséhez, hogy a vádlott vagy más bűncselekményt kövessen el.

[22] Az elsőfokú bíróság tévedett azonban a középérték meghatározásakor, ugyanis az irányadó minősítéshez tartozó büntetési tételkeret alapján a Btk. 80. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint számított középérték öt év. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát – és ezzel összefüggésben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is – öt évre súlyosította.

[23] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, valamint az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeltben töltött idő szabadságvesztés büntetés tartamába történő beszámítására vonatkozó rendelkezések törvényesek. A vádlott ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelete az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig volt meghosszabbítva, azt az ügydöntő határozat kihirdetését követően a törvényszék nem tartotta fenn, ezért a bírói engedélyes kényszerintézkedés megszüntetésének időpontjára vonatkozó adatot is feltüntette a másodfokú bíróság.

[24] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további rendelkezések – bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezések – is megfelelnek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek.

[25] Az ítélet rendelkező részében a másodfokú bíróság a Be. 561. § (2) bekezdés b) pont szerint rögzítette a Be. 184. § (2) bekezdés e) és f) pontjában írt személyes adatokat, azaz a vádlott lakcímét, amely egyben a tényleges tartózkodási helye és kézbesítési címe is, valamint a vádlott személyazonosító okmányának számát.

[26] Az ítéltábla a fenti indokokra figyelemmel – a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva – a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[27] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. március 3.

Dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
előadó bíró

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 22. napján kelt 29.B.27/2021/31. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.311/2021/16. számú ítéletével 2022. március 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. március 3.

Dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: